

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **T. H. a spol. pre trestný čin podvodu spolupáchatel'stvom** podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. októbra 2009 v Bratislave, o dovolaní obvineného zo dňa 19. júna 2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného T. H. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Lučenec rozsudkom zo dňa 1. februára 2007, sp. zn. 3 T 213/2005, uznal obvinených T. H. a I. K. za vinných z trestného činu podvodu spolupáchatel'stvom podľa § 9 ods. 2 k § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode obžalovaný T. H. ako poisťovací poradca obchodnej skupiny spoločnosti N. v presne nezistenom čase od 16.50 hod. 4. augusta 1999 na presne nezistenom mieste v úmysle vylákať finančné prostriedky vyhotovil poistnú zmluvu č. 71262434 s dátumom 4. augusta 1999 na poistníka a zároveň aj poistného G. K., ktorý 4. augusta 1999 o 16.50 hod. zomrel pri dopravnej nehode, čo obžalovaným bolo známe, následne obžalovaný T. H. asi o 13.00 hod 5. augusta 1999 vo Zvolene vypísal všetky údaje na doklade o zaplatení č. 6650-027378 s dátumom 4. augusta 1999 za G. K. ho podpísal a v jeho mene aj uhradil prvé poistné vo výške 2 500 Sk, pričom obžalovaný I. K. uvedený v poistnej zmluve ako osoba oprávnená na prijatie poistného plnenia v prípade vzniku

poistnej udalosti si 11. augusta 1999 uplatnil na pracovisku obchodnej skupiny spoločnosti N. nárok na vyplatenie poistného plnenia, ktoré mu bolo vo výške 1 400 000 Sk poukázané 17. januára 2000 na jeho účet č. X. vedený v pobočke P., čím obžalovaní o túto sumu poškodili spoločnosť N.

Za to obvineným T. H. a I. K. okresný súd uložil podľa § 250 ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. augusta 1999 tresty odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorých výkon im podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 podmienene odložil na skúšobnú dobu, u obvineného T. H. na dobu 4 (štyri) roky a u obvineného I. K. na dobu 30 (tridsať) mesiacov. Súčasne obidvom obvineným podľa § 228 ods. 1 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 uložil povinnosť nahradiť spoločne a nerozdielne N. škodu vo výške 1 400 000 Sk.

Na podklade odvolania okresného prokurátora a obvinených T. H. a I. K. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 28. februára 2008, sp. zn. 5 To 95/07, podľa § 258 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 zrušil napadnutý rozsudok u obžalovaného T. H. vo výroku o treste a sám vo veci postupom podľa § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 rozhodol tak, že obvinenému T. H. uložil podľa § 250 ods. 3 s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky, ktorého výkon mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyri) roky a zároveň mu podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 1 (jedného) roka. Odvolanie obvineného I. K. podľa § 256 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok krajského súdu bol obvinenému doručený dňa **20. marca 2008.**

Proti vyššie uvedeným rozhodnutiam krajského a okresného súdu podal obvinený T. H. dňa **19. júna 2008**, zastúpený obhajcom JUDr. A. Š. dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Naplnenie dovolacieho dôvodu obvinený videl v tom, že podľa jeho názoru rozhodnutie o vine a treste je v posudzovanej veci založené iba na základe pravdepodobnosti,

čo je v rozpore so zásadou objektívnej pravdy. Súdny svoje rozhodnutie o vine založili len na základe výpovede svedkyne K., o vierohodnosti ktorej možno dostatočne pochybovať, naopak nevzali do úvahy výpoveď spoluobžalovaného K., ktorý potvrdil jeho obhajobu. Za závažné pochybenie považuje aj to, že výsluch svedka Mgr. Č. v odvolacom konaní nebol vykonaný, keďže tento svedok predtým odmietol vypovedať a na odvolacie konanie nebol ani predvolaný, hoci jeho výpoveď mohla potvrdiť jeho nevinu.

S poukazom na tieto dôvody sa podaným dovolaním domáhal, aby dovolací súd podľa § 388 Tr. por. napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil v plnom rozsahu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa **14. septembra 2009** písomne vyjadril okresný prokurátor v Lučenci, ktorý uviedol, že dovolacie námietky obvineného boli predmetom konania pred súdmi prvého a druhého stupňa a sú nedôvodné, keďže svedok Mgr. Č. bol predvolaný na hlavné pojednávanie, pričom po prečítaní jeho svedeckej výpovede odpovedal aj na otázky obvineného T. H.. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol.

Vec bola predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky **21. septembra 2009**.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.).

Obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatniť za predpokladu, že dôkazy, na ktorých je rozhodnutie súdu založené neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi postup orgánov činných v prípravnom konaní a súdu pri ich vykonávaní v prípravnom konaní alebo konaní pred súdom. Vykonanie dôkazu je proces získania konkrétnych poznatkov a skutočností dôležitých pre trestné konanie prostredníctvom dôkazných prostriedkov.

Nemožno sa však úspešne dovolať tohto porušenia tým, že sa spochybnia poznatky a skutočnosti získané vykonaným dokazovaním, že sú neúplné alebo, že dokazovanie malo preukázať aj skutočnosti svedčiace v prospech obvineného.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného T. H. sa vôbec nedotýkali skutočností, že rozhodnutie súdu bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie obvineného T. H. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v posudzovanej veci zistil, že rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 27. februára 2008, sp. zn. 5 To 95/07, je nezákonný pokiaľ obvinenému T. H. bol uložený úhrnný trest a trest zákazu činnosti

s poukazom na právoplatný výrok o vine v bode 2/ pri trestnom čine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 pochádzajúceho z uznesenia tohto súdu z 20. februára 2002, sp. zn. 8 To 1036/01, keďže s poukazom na ustanovenie § 67 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 došlo k premlčaniu tohto trestného stíhania. Už postup krajského súdu v tomto konaní bol nesprávny, keď po zrušení výroku o vine v bode 1/ a vo výroku o treste neuložil obvinenému T. H. trest za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a takto vec vrátil prokurátorovi na došetrenie.

Keďže Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací je viazaný dôvodmi dovolania uvedené pochybenie krajského súdu nemohol revidovať.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 15. októbra 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová